губя се, гл. възвр. 1) губя се, ходя та се губя. 2) оскудѣва, липсува, изчезнува. водата се губи, губи и се тѣкоча

гувно, в. ~~говно~~. гумно. да идеш на гувното, и пак гувно вътѣ говно.

гу, гу 1) припѣв на пиянешка пѣсен. да ви кажем гугу, та донесте друго. 2) не може да каже, не знае ни гу-гу, дори като гълъб да гука. какво то е не знае ни бляхъ, та ни като овца да поблее, или, не знае ни вък (ни вък ни чък) не знае да подума. 3) Ни гугу. Да мълчиш, да не подумваш.

Гу-гу-гу, нищо не значущ припѣв, само за пригласяне на гъдулката. Тръгнало момиче чиртанче, гу-гу-гу, на дълга пѫтя Цариград. Гу-гу-гу. Не знае ни гугу. В. гък, вяк. припѣв на ядене и пиене. хя да кажем гугу, че да дойде друго ‖

гугуци 1) гълъби в значенье на царевиц патур, мурузи, мисир, влашка, рабка, но повече когато са на кочани-тѣ не трошени. 2) Звукото вра~~не~~ванье на гугувчук. гугуци попе в. гугувчук.

гугуча, еш, в. гуча. рус. ворковать.

гуден, а, о, — и (тѣ) турен, сложен, положен. не е гуден на мѣстото си.

гужба (та) скуфа, шкуфа, сукнена мукавалия капа; шапка, гугла.

гужбица (та) умл. от гужба.

гужбичка (та) умл. от гужбица.

гужбест, а, о, — и (тѣ), който има голѣма гужба.

гуждам, гл. несвр. ~~гуж~~ турям, слагам, поставям в. гудя. Не гуждай вода на огъня.

гуждане (то) от гуждам.

гуждер (ът) прѣкор в Трѣвна и мисля че от гуцер. ~~или от руского гуджер~~. или от срѫб. гуждзния и гуцер.

гузен, зна, зно, — и (тѣ) тоже що шутлив в прав. отношение и тлъдиав, сумнив, шупелия, капмарлия. Гузно не гонено бѣга

гукам, гл. несвр. гугуча и гуча, викам гугу. гука като гълъб. гълъби-тѣ гучат. воркуват.

гукане (то) от гукам.

гукна, еш. гл. еднокр. от гукам.

гул-гул, пуякът вика гул-гул. гълголи

гуляй (тъ) расходка, прѣминуванье врѣме, веселба, шенлик. на гуляй, расаце.

гуляя, еш, гл. срд. расхождам се по кефа си ходя расѣяно, да идем да ~~по~~гуляем

губи мн. от губа. Сол. точени кори

24

гугел, употр. мн. гугели, в. дронгели, свиркитѣ на краката. аз нему ще му прѣкроша гугелитѣ, както ще му изсуша цървулитѣ — ще го осмъртя.

гугла (та) остра капа. Съдърна гугла, от сѣвг извита остра капа, "по на долу гиди, гулата се види." нѣс. в. Кюлах, ~~качул Калпак~~ цѣпина калпак, пирол, качул. Дер. кю. калпак

Гуглевци трѣвненски колиби и Гуглевский баир такъв който е като гугла, остра капа.

гугувтурка (та) в. гургорица

гугувчук (ът) в. гургорица

Гугутка (та) тоже що ~~гургурица~~ гургутка и гугувтурка. 2) в. кукутка (карфица).

гуде (то) в. свинче. мн. гуде~~та~~та, свинчета.

гугушка (та) тар. заг. гугувтурка.

Гугушя се гл. възвр. в. сгугушам се, сгубям се.

Гудя, иш. гл. свр. туря, сложа, но с подразумѣване като на вътрѣ, гуди го в гнѣздото, не си го гудил на мѣстото му. 2) в. годя. гуди чирт и двата знач. има, туря и улучи.

Гудже (о) име и прѣкор на мѫж

~~Гудже~~ ~~Гуж~~ Гуджев, а, о, — и (тѣ) на Гуджа.

гу[illegible], а, о, — й (тѣ) късоох, къс

гулаш (ът), един вид ~~[illegible]~~ риба в планински-тѣ рѣки, ~~една твърдѣ кости~~. "изплъзва се като гулаш." има мусти, като сом, с голѣмки уста, малки кости.

гулъо (то) чеп. Чолия.